

[Ragnhild Andersen.]

6 000 Kr. i Aarsindtægt og 5 Børn faar saaledes, takket være de kommunale Fradragsregler, et meget mindre Fradrag i Skatten end den Forsørger med 5 Børn, der f. Eks. har 15 000 Kr. i Aarsindtægt. Ikke-Forsørgere, Familier uden Børn, er stadig gennem Skattelovgivningen gunstigere stillet end Familier med Børn. Det er klart, at dette Forhold er skævt, og selv om det forekommer en som at raabe ude i Ørkenen, vil jeg dog opfordre den Skattelovskommission, vi har, til at søge hen til en helt anden Løsning af Skattelettelser for Familier med Børn. Jeg vil mene, at et direkte økonomisk Bidrag til hvert af Børnene, ydet af Staten, vilde virke bedre efter Hensigten, saaledes som man nu f. Eks. er ved at gennemføre en Børnerente i Sverige. I Stedet for Skattefradrag, der bliver mindre pr. Barn, jo mindre Indtægt en Familie har, vil jeg anbefale at tilstræbe en direkte Ydelse fra Staten. De skattemæssige Konsekvenser heraf vilde blive demokratiske, hvad de nuværende ikke kan siges at være, de vilde gavne de mindst bemidlede Forsørgere med mange Børn i højere Grad end de bedre bemidlede, hvad der naturligvis maa være det rigtige.

Ved sidste Lovrevision i Marts i Aar foreslog vort Parti, at Skattelovens Sats blev ført à jour med Prisudviklingen. Jo længere Tid der gaar, jo mere Priserne stiger — og de er takket være en Række prishævende Foranstaltninger, ogsaa fra den høje Regerings Side, steget betydeligt siden i Foraaret —, des mere Grund er der til en saadan à jour-Føring, hvorved det skattefrie Fradrag kom op paa en rimelig Højde. Takket være de utidssvarende skattefrie Fradrag er det f. Eks. meget svært overhovedet at forbedre Vilkaarene for gamle og Invalider. Naar deres smaa Indtægter stiger et Par Kroner, stiger Skatterne omgaaende med betydelige Beløb. En gammel Kone paa Frederiksberg, der ved den nye Lov fik sin Rente sat op til 130 Kr. om Maaneden, fik samtidig forhøjet sin Skat fra ca. 10 Kr. om Aaret til over 80 Kr., hvilket virker ubarmhertig udemokratisk.

Vort Parti foreslog ogsaa i Foraaret at komme bort fra den daarlige Ordning med Fradrag af forrige Aars Skat paa Selvangivelsen og at gaa til en Nedsættelse af de skattepligtige Indkomster paa under 4 000 Kr., Ønsker, som vi stadig har med Hensyn til det foreliggende Lovforslag.

Hvad Behandlingen af Lovforslaget angaar, vil jeg ikke være saa pessimistisk som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller,

idet jeg vel mener, at der er ringe Tid til at behandle det, men dog regner med, at det skulde være muligt paa de vigtigste Omraader at faa gennemført Ændringer, for saa vidt — og det haaber jeg — der kan blive Enighed i et Udvalg herom.

Med disse Bemærkninger skal jeg udtale, at vi fra vort Partis Side er rede til at medvirke til de tre Lovforslag, der her er Tale om, idet vi mener, at Lovforslagene paa flere Omraader kan gøres bedre, end de er, og at Enkeltheder bedst vil kunne drøftes under en Udvalgsbehandling.

Axel Sørensen: Det Lovforslag, som foreligger til Behandling her i Tinget, indeholder Bestemmelser, som tager Sigte paa at ændre nogle af de af Krigen skabte Bestemmelser. Nogle af disse Bestemmelser, der har deres Udspring i Lov Nr. 458 af 22. December 1939, blev atter gennem Lov Nr. 517 af 19. December 1942 yderligere udvidet med Særbestemmelser. Denne Lov blev med nye Tilføjelser forlænget Aar efter Aar for at indgaa i den Buket af Skattelove, som dette høje Ting har fostret til at omgærde Skatteyderne med. En Forenkling paa dette Omraade vil i ikke ringe Grad betyde større Tillid til Parlamentarismen, til vor Rigsdag og til vor Administration.

Den højtærede Finansminister udtalte ved Fremsættelsen af Forlængelsen af Loven i Fjor, at det da nok var sidste Gang der blev fremsat Forslag om Forlængelse, før den 10-aarige Skattekommission kunde forelægge Rigsdagen et Udkast til en ny og tidsvarende Skattelov. Dette er nu ikke sket, og man maa erkende det gamle Ord, at Loven kan være ærlig, men Holden besværlig.

Paa det Omraade, som det foreliggende Lovforslag omhandler, er der særlig to Ting, som optager Interessen, og som man har ønsket ændret. Det første er Bestemmelsen i § 4 i Lov Nr. 517 af 19. December 1942 vedrørende Beskatning af Fortjeneste eller Tab ved Realisation af Aktier og lignende Værdipapirer, der er anskaffet som Anlægs-papirer. Disse Bestemmelser har vi inden for mit Parti sagt god for indtil Dato, idet vi har villet hindre en Spekulation og sætte Bom for en uheldig Udvikling, som kunde have bidraget til i de sidste Aar at skabe en lignende Inflation, som Efterkrigstiden efter forrige Krig bragte saa sørgelige Eksempler paa. Naar denne Beskatningsregel nu udelades ved Forlængelsen af Loven, er Grundten, som omtalt af ærede foregaaende Talere, den, at der er gennemført en Lov om Eengangsskat, hvorefter man maa forudse, at en Del Skatteydere nødvendigvis